

na svoje stare dni. Ta denar pa mu nima priskrbeti kmetija, temuč naprava, ki se ima za oskrbljevanje starih in onemoglih kmetov ustanoviti. Kakor uradnik redno vplačuje doneske za svojo upokojnino, tako bi naj tudi kmet vsak mesec položil mali znesek za stare dni. Ako vzamemo, da bi kmet pri plačevanju svojih davkov položil 2 kroni za vsak mesec tudi za državno preskrbljevanje, tedaj bi znašala njegova zavarovalna premija na leto 24 kron. Po 15 letih imel bi toraj okoli 1200, po 20 letih 2500 in po 25 letih okoli 3000 tisoč kron zavarovalne rente, s katero bi na stare dni lahko izhajal.

Glavna podpora prevžitkarja naj bi bil vedno gotovi denar; ako si je tega na omenjeni način zagotovil, tedaj tudi takozvanih naturalij ne potrebuje in tedaj tudi ni odvisen od svojih naslednikov. Ako mladim pomaga delati, zasluži si s tem hrano, za druge potrebščine ima gotov denar v rokah. Če mu domača hiša ni po volji, poda se lahko k drugim ljudem. Ako ni zmožen delati, pomaga si lahko z gotovim denarjem. Z uporabo 15 procentnega popustka pri zemljiščnem davku kot temeljni kapital za ustanovo državnega preskrbljevanja in z mesečnimi doneski bilo bi državi omogočeno, da priskrbi staremu in onemoglemu kmetu neodvisnost od njegovih naslednikov, da kmečka posestva reši neljubih prevžitkarjev ter jim podeli s tem tudi večjo vrednost. Koliko britkih solz je že teklo zaradi prevžitnin in koliko starih in siromaških ljudi si je že raje življenje vzelo, kot da bi živeli še nadalje v takih razmerah, kakoršne se med starimi in mladimi pogostoma opazovati dajo! *Že samo dajanje naturalij se zdi mladim čestokrat preveč, kar daje povod neznosnim in jako žalostnim domačim prepirom, ki so kaj slabi vzgled za sinove otroke.*

15 milijonov avstrijskih kmetov je dalo državi v teku let že lepega premoženja. Pridobili se bi vsi skozi prostovoljni pristop k državnemu starostnemu preskrbljevanju, ker nobeden stan za starost ni tako

slabo preskrbljen, kakor ravno kmečki. Prosimo torej državno kakor tudi deželno vlado, prosimo poslance, da se upelje tudi za kmečki stan taka naprava, kakoršna je za druge stanove že upeljana in ki s sistematičnim stanovom omogoči, mirno in brezskrbno prihodnost zreti in sivo starost pričakovati. Ravno sedaj, ko se je v moravskem deželnem zboru ta misel sprožila, bilo bi umestno, da se v kmečkih krogih na shodih, v zadrugah in društvih to važno vprašanje dobro pretrešuje ter na primerni način potrebnih ukrene.

Odstranitev prevžitnin ter upeljava državnega kmečkega preskrbljevanja bilo bi gotovo največje dobro delo, katero je naš čas kmečkemu stanu storiti zmožen. Zemljiščna odbremenitev (Grundentlastung), ki je zvezi s odkupom obstoječih prevžitnin, pričeti se mora na tisti način kakor leta 1848. Ako so kmetje vseh dežel edini ter se vzajemno potegnejo za upravljanje označenega preskrbljevanja, tedaj se jim bo tudi gotovo posrečilo, česar jim je tako nujno potrebno. Mi jim damo besedo, da jih bomo pri tem po vseh naših močeh podpirali ter jim želimo mnogega in povoljnega uspeha.

Vojska med Rusi in Japonci

Polotok Liautung je najjužnejši del Mančurije ter moli kakor zagozda v Rumeno morje. Na južnem koncu tega polotoka leži obmorska trdnjava Port Artur. 50 kilometrov severno od te trdnjave je polotok samo 5 do 8 km širok in na tem najožnjem kraju leži mesto Kindžou, katero so Japonci dne 26. maja v hudem boju zavzeli ter si s tem napravili prosto pot do Port Arturja. Svet okoli Kindžoua precej gorat in zato je ta morska ožina za vojaške utrdbe še tem pripravejša.

Važnost tega kraja so tudi Rusi kaj dobro spoznali, zato so pa tudi več velikanskih trdnjavskih topov Port Arturja semkaj spravili, po gorskih rebrih pa

ženske veliko boljše kot mi možje. Če si pravo izbereš, se ti nikakor ni treba bati za svojo dušo.

Puščavnik je obljubil izpolniti opatov svet. Da bi se pa na nobeden način ne zmotil, podal se je na božjo pot prosit Marijo pomoči. Cele tri dni je klečal pred njeno podobo in vedno se mu je dozdevalo, da ga nebeška mati s svojimi velikimi, vijoličastimi očmi neskončno ljubeznivo gleda, da drži svoji roznati ustnici na slaček nasmeh, kakor bi hotela reči: moj sin, ne boj se, jaz te ne zapustim.

Z lahkim srcem je šel iz cerkve in jo krenil po poti v svoj domači kraj. Pa čeravno je pred Marijo potolažil svojo razburjeno dušo, vendar je bil v veliki zadregi, kakšno deklo naj si izbere. Po dolgem premišljevanju mu pride prava misel v glavo: dobiti moram žensko, katera je podobna Mariji, ki me je materinsko potolažila. Če bode imela tako visoko čelo, tako rudeča ličica, tako velike, plave oči, tako rožnate ustnice, tako bele zobke in tako okroglo brado, kakor Marija na Gori, tedaj mi ne more biti nevarna.

Pri iskanju je imel srečo. Hitro je našel neko ubogo, a zelo lepo in vseskozi pošteno deklico, ki je bila voljna iti z njim v temni gozd. Ljudje so se ji sicer posmehovali in ji zabavljali, fanti so stiskali pesti, toda ona jih se poslušati ni hotela — imela je za visokim čelom zdrave močgane.

Par mesecev pozneje prikazal se je »opat« iz mesta. Tokrat pa ni bil oblečen v meniško obleko, ampak v zeleno. Ko je pogledal skozi okno, začel se je na vse grlo smejati.

Ni trajalo dolgo, da je prišel iz kolibe puščavnik k svojemu znancu. Malo se ga je sicer ustrašil, a preveč ne. Sedaj se je še začel smejati in končno rekel zelenemu: »Hvala ti, lepša za tvoje dobre svete! Zdaj devam kokoši v ponovno čez tri tedne bodem peljal svojo nevesto pred oltar. Skriješ tvoje parklje, dovolim ti iz hvaležnosti, da smeš iti na mojo gostijo.«

Srečni ženin in nevesta sta polovila kokoši, vzela denar in zapustila gozd in si kupila v vasi najlepšo kmetijo. Dolgo sta živela skupaj v največji sreči; zapustivša več vrlih otrok in brhkih vnukov sta konečno zapustila ta grešni svet.

prav
trup
čast
zema
vsak
prod
jim
se ra
prva
pri l
podp
ki se
pozic
z na
sta s
tema
kosal
Zalet
po ce
17. j
nezna
vale
krdel
na ke
po Ja
častn
japon
edneg
častn
na n
nasko
okoli
ter m
okoli
F
pot de
mož
upati
sedanj
tudi E
nezn
Ne
general
jetno, k
dar še
med dv
Na
posebne
Bogaty
S
Lep
sledke
soboto i
Celju. A
g. župa
urediti,
dostojen
vpletale

pravili so več vrst dobrih šanc za pehoto (Fuss-truppen), pred njimi pa zaseke in plotove in bodičaste žice, naposled pa še vse to okovarili s podzemskimi minami. Kindžou hoteli so si Rusi na vsak način zagotoviti in tukaj Japoncem nadaljno prodiranje proti Port Arturju zabraniti. Toda ni se jim posrečilo. Druga japonska armada je pri Kindžou-u se ravno tako hrabro in zmagovalno izkazala, kakor prva dne 1. maja pri Kiulienčengu. Bitka pri Kindžou-u je trajala 2 dni. Japonsko artilerijo so podpirale z morske strani tudi japonske bojne ladje, ki so celih 5 ur z dobrim uspehom streljale na ruske pozicije. Konečno so vzeli japonski pešci ruske utrdbe z naskokom (Sturmangriff). Mesto in gradič udala sta se že prvemu navalu, a za visočine, ki ležijo za tema, sta se nasprotnika v ljutem boju dalje časa kosala ter oba kazala čudovito srčnost in pogum. Zaleteli so se z nasajenimi bajoneti eden v drugega, da so po celi bataljoni padali. Od enega voja (bataljona) 17. japonskega pešpolka ostalo je samo 21 mož. S neznasko predrznostjo in hladnokrvnostjo naskakovali so črez mrtvece in ranjence spet nove čete in hrdela, ne marajoč za življenje temuč samo misleč na konečno zmago. Rusi so se v tem boju ravnali po Japoncih ter jemali na muho in bajonet najprej lastnike (oficirje) in tako je prišlo, da med tistimi japonskimi četami, ki so prve na šance dospele, niti enega častnika ni bilo. Prevzel je povelje neki podčastnik, ki je dal s zaplenjenimi ruskimi topovi takoj na njihove bivše lastnike streljati. Po trikratnem naskoku polastili so se Japonci vseh ruskih utrdb okoli Kindžou-a. Zaplenili so 68 topov, 10 mitraljezov in mnogo drugih vojnih priprav. Japoncev je padlo okoli 3.500, Rusov pa približno 500.

Po zavzetju Kindžou-a stoji Japoncem prosta pot do Port Arturja, kojega posadka šteje 25 tisoč mož pod poveljstvom generala Stössel-a. Težko gre upati, da bi se ta trdnjava dolgo časa vzdržala. Dodelanji japonski uspehi iznenadili so ves svet, pa tudi Rusi nikakor niso mislili, da bodo imeli s tem nepoznatim azijskim narodom take hude čase.

Nekateri listi trdijo, da misli priti Port Arturju general Kurapatkin na pomoč, kar pa ni verjetno, ker si bode omenjeni vojskovodja najbrž vendar še poprej premislil, predno si bode izvolil pot med dve močni sovražni armadi.

Na morju se v zadnjih dneh ni pripetilo kaj posebnega, razun da se je potopila ruska bojna ladja „Bogatyr“, ki je na neko podmorsko pečino zadela.

Spodnje-štajerske novice.

Lepe birmanske slovesnosti, ki bodo imele naslednje v sodnijski dvorani, vršile so se pretečeno teden in nedeljo v Laškem trgu (Markt Tüffer) pri Celju. Akoravno sta si ondotni č. g. dekan Žuža in župan Weber na vso moč prizadevala vse tako urediti, da bi se mil. g. knezoškof na slovesen in dostojen način sprejeli, brez da bi se med slovesnosti letale kake politične demonstracije, kljub temu

vročekrvni kaplan Bovzina ni mogel mirovati in je povzročil s svojim ščuvanjem takšne škandale, kakoršnih še menda ob času birme v nobenem kraju ni bilo. Zvesto mu je pri tem pomagal pivovarski ravnatelj Kukec, ki je razvneti in žejni druhal obljudil več sodčkov piva, ako ustreže kaplanovi želji ter uprizori „rundusbundus a la Kuchelbad“. Občespoštovani in miroljubni gospod dekan so kot pravi katoliški duhovnik v porazumljenju s g. županom sklenili, da se imajo mil. nadpastir od svojih vernikov sprejeti tako, kakor je spodobno in spoštljivo, a hujskač Bovzina je povzročil s svojim šuntanjem takšne izgrede, ki so mil. gosp. knezoškofa tako užalili, da so bili primorani se javno izraziti: Med tako druhal jaz ne grem. — Prišlo je celo do krvavih tepežev. Dotični razgrajalci sedijo sicer že pod ključem, a njihov zapeljivec se jim sedaj najbrž smeji v pest, kakor je že to navada takih ljudi, ki mislijo, da za svoje nesramno zapeljevanje nimajo nikakih odgovornosti, češ da so proti vsakej kazni okovarjeni skozi veljavo svojega stanu. Pripomnimo tukaj, da je bil med razgrajalci tudi urednik „celjske žabe“. Govorili bomo o tej zadevi prihodnjič še več kaj, tokrat nam primanjkuje prostora.

Reglanje „celjske žabe“ postaja že celo listom, kakor sta „Slov. Gospodar“ in „Fihpos“ preneumno, kar se je pred nekaterimi tedni prav jasno pokazalo. Akoravno v najbližem sorodstvu „po rojstvu“ kakor tudi po mišljenju se vendar tudi ti koštruni eden v drugega zaletujejo, pa godi se jim kakor kozlu v basni, ki je v zrcalu zagledal samega sebe. No, naj se le trkajo med seboj, mi jim privoščimo to zabavo, saj kaj pametnega itak ne znajo in ne vejo početi. — Pa „celjska žaba“ tudi strokovnih listov ne pusti na miru in to njeno nespodobno renčanje ji je prineslo nekaj prav gorkih, katere si bode vsaj za nekoliko časa zapomnila. — Si tacuisses, philosophus fuisses!

Strela ubila je delavca Filipič-a, izdelovalca zabojev v neki kemični tovarni v Celju. — Neko deklico, ki služi pri gostilničarju Confidenti-ju je pa samo omamila. — Na Skomru so imeli požar vsled strele.

Ptujski sejmi. Na živinski sejem v Ptuj dne 1. junija se je prignalo 978 goved, 590 svinj in 179 konjev. Vkljub temu, da so se cene povprečno vzdržale na prejšnji visočini, se je večina živalij poprodala, kar naj služi domačim živinorejcem v spodbudo, da bodo tudi na prihodnji živinski sejem dne 15. junija t. l. postavili obilo živine.

Pomoč v sili. Nj. eksclenca, gospod cesarski namestnik grof Clary in Aldringen pripeljal se je dne 6. t. m. v Maribor, od koder se je podal v spremstvu ces. kr. namestniškega svetovalca grofa Attemisa, g. okrajnega načelnika dr. Schmidera in poslancev gg. Pfrimera in Robiča v tiste občine Slovenskih goric, ki so dne 19. maja t. l. vsled toče, povodnji in burje največ trpele. Med najbolj oškodovane posestnike v občinah Jarešina, Vučji dol, št. Jakob, Cirknica in Pesnica razdelil je g. namestnik začasno 10 tisoč kron. Ob-